

Tatoeages voor Jezus

Bron: <https://www.wayoflife.org/reports/tattooing-for-jesus.php>, 30-5-1999. Uitgebreid op 17-4-2025

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling, plaatje en voetnoten door M.V.

Uit een onderzoek in Canada bleek dat “75% van de jonge conservatieve christenen gelooft dat tatoeëren een geldige spirituele uiting is” (“For the Love of God”, *The Vancouver Sun*, Vancouver, British Columbia, februari 1999).

Verslaggever Douglas Todd van *The Vancouver Sun* bezocht de Vineyard¹ Christian Fellowship in Langley, British Columbia, en ontdekte dat tatoeages het nieuwste “ding” zijn voor Vineyard Christians. Amy Bonde, die een medewerkster is bij de Vineyard in Langley, heeft een groot Keltisch kruis op haar rug getatoeëerd. Rondom het kruis staan Hebreeuwse letters die naar verluidt betekenen: “Ik ben van mijn geliefde en hij is van mij”. Bonde zegt dat de tatoeage betekent dat ze Jezus Christus als haar ‘minnaar’ beschouwt.

Het *Vancouver Sun-rapport* merkt op dat het TATOEEËREN “EEN TEKEN IS VAN EEN SEISMISCHE VERSCHUIVING IN HET EVANGELISCHE CHRISTENDOM, dat het grootste deel van deze eeuw werd geassocieerd met harde regels over het beheersen van iemands lichaam: geen lang haar bij mannen, geen broek bij vrouwen, niet drinken, niet dansen, geen sieraden en zeker geen tatoeage”.

De *Bismarck Tribune* (North Dakota) publiceerde in november 1998 een artikel over de Christian Tattoo Association die werd beheerd door Randy Mastre en twee andere leden van de New Song Community Church in Bismarck. Hun doel is “het Christendom naar tatoeëerders te brengen”.

Wat is er mis met “christelijk” tatoeëren?

Allereerst, het Oude Testament verbood het tatoeëren.

“U mag vanwege een dode geen inkerving in uw lichaam maken en geen tatoeages bij uzelf aanbrengen. Ik ben de HEERE” (Leviticus 19:28).²

Dit is zo’n duidelijk gebod, dat men een dwingende reden nodig zou hebben om het te negeren, ook al is het een Oudtestamentische wet.

In sommige gevallen wordt ons in het Nieuwe Testament verteld dat iets in het Oude niet voor ons is. Dat geldt voor de oudtestamentische spijswetten (Romeinen 14:2-3; 1 Timotheüs 4:1-5) en voor de sabbat (Kolossenzen 2:16), maar zo’n verklaring is er niet met betrekking tot tatoeëren.

Als een christen een tatoeage neemt, zou dat betekenen dat hij of zij er zeker van kan zijn dat God zich niet langer zorgen maakt over Leviticus 19:28 en 21:5, maar ik zie niet in welke basis van interpretatie dat toestaat.

Ten tweede moet Gods volk niet vereenzelvigd worden met het kwaad.

¹ Zie <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/vineyard.pdf> en <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/vineyard2.pdf>

² Merk op dat de frase “vanwege een dode” verwijst naar de “inkerving in uw lichaam”, en het gebod van “geen tatoeages” staat op zichzelf en is niet noodzakelijk gelinkt aan “vanwege een dode”. Het gebod zegt duidelijk dat ALLE inkervingen of tatoeages verboden zijn.

God verbood de Israëlieten om in hun vlees te snijden, omdat het een identificatie was met heidendom en afgoderij, en het Nieuwe Testament bevat dezelfde principes en beperkingen.

“Onthoud u van alle schijn van kwaad” (1 Thessalonicenzen 5:22, SV, KJV).

“En neem niet deel aan de onvruchtbare werken van de duisternis, maar ontmasker ze veeleer” (Efeziërs 5:11).

“Ik roep u er dan toe op, broeders, door de ontfermingen van God, om uw lichamen aan God te wijden als een levend offer, heilig en voor God welbehaaglijk: dat is uw redelijke godsdienst. ² En word niet aan deze wereld gelijkvormig ...”. (Romeinen 12:1-2).

“Nee, ik zeg dit omdat wat de heidenen offeren, zij dat aan demonen offeren en niet aan God, en ik wil niet dat u met de demonen gemeenschap hebt. ²¹ U kunt niet de drinkbeker van de Heere drinken én de drinkbeker van de demonen. U kunt niet deelhebben aan de tafel van de Heere én aan de tafel van de demonen. ²² Of willen wij de Heere tot jaloersheid verwekken? Wij zijn toch niet sterker dan Hij?” (1 Korinthiërs 10:20-22).

Tatoeëren begon als een afgodische heidense praktijk onder de **Polynesische bevolking** van de Stille Zuidzee. In sommige gevallen werden delen van het lichaam effen zwart getatoeëerd. Sommige mannen tatoeëerden hun hele lichaam. Verschillende tatoeages betekenden sociale status, rang en beroep. Tatoeëren was een afgodische praktijk waarvan men dacht dat deze door de goden was doorgegeven. “In de Tahitiaanse legende was Ta’aroa de opperste schepper van de wereld en hij had twee zonen waarvan werd gezegd dat ze de eerste tatoeages hadden gemaakt. Deze zonen, Matamata en Tū Ra’i Pō, werden de beschermgoden van het tatoeëren. Dit toont aan dat de kunstvorm verder ging dan alleen het versieren van het lichaam, maar **ook een kritische religieuze daad** was die verband hield met culturele tradities” (“Polynesian Tattoos”, TheCollector.com, 24 juni 2024). Volgens de Schrift is het ontvangen van een praktijk van “de goden” hetzelfde als het ontvangen van demonen. “Ik zeg dit omdat wat de heidenen offeren, zij dat aan demonen offeren en niet aan God, en ik wil niet dat u met de demonen gemeenschap hebt” (1 Korinthiërs 10:20). Sommige tatoeages betekenden toewijding aan de god van de hemel (Rangi) en de godin van de aarde (Papa). “Het was de zoektocht van de mens om deze krachten te herenigen en één manier was door middel van tatoeëren. Het bovenste deel van het lichaam is vaak verbonden met Rangi, terwijl het onderste deel verbonden is met Papa” (Ibid). Van bepaalde tatoeages werd gedacht dat ze verschillende voordelen boden, zoals begeleiding, kracht, een lang leven, vruchtbaarheid en bescherming tegen gevaar.

De tatoeages van de krijgers waren bedoeld om hun tegenstanders bang te maken. “In combinatie met hun unieke tatoeages was de Haka-dans een waarschuwing voor de vijand, die een duidelijke boodschap afgeeft en angst inspireerde” (“Legendary Warriors - The Maori ‘I will kill you and eat you’”, War History Online, June 4, 2016).

Tatoeëren was een praktijk die tot in de moderne tijd volledig werd geassocieerd met heidense afgoderij. Het werd voor het eerst naar Europa en Engeland gebracht door zeelieden die de praktijk op pikten in de Stille Zuidzee. Het woord “tattoo” kwam in de Engelse vocabulaire nadat kapitein Cook in 1771 terugkeerde van zijn eerste reis. (Cook spelde het *tattaw*.) “Deze exotische ontwerpen en culturen inspireerden zeilers. Het werd een populaire traditie om hun armen te laten versieren met tatoeages toen ze naar Polynesië reisden” (Ibid). Zeelieden brachten tatoeages mee naar havensteden over de hele wereld, waar ze een eeuw lang werden “geassocieerd met zeelieden, ruige arbeiders, slaven, veroordeelden en circusvoorstellingen” (Bill Federer, “Herman Melville’s Classic Novel Moby Dick”, *American Minute*).

Tatoeëren wordt nog steeds nauw geassocieerd met afgoderij, heidendom, morele losbandigheid en rebellie.

Een artikel van Clay Thompson in de Pacific News Service van 27 juli 1996 was getiteld “De nieuwe grens van heidense mode - gezichtstatoeages”. Merk op dat de auteur, die in dit artikel niet beweert een christen te zijn, tatoeages associeert met heidendom. Hij verbindt het met een “nieuwe eerbied voor heidense overtuigingen”.

Een prominent boek over tatoeëren is *Pagan Fleshworks*. Het is van Maureen Mercury en bevat foto's van Steve Haworth, geïdentificeerd als "de belangrijkste kunstenaar voor lichaamsmodificatie in de Verenigde Staten". "Lichaamsmodificatie" is de praktijk van het verbranden, inkten, snijden, doorboren en anderszins ontheiligen van iemands door God gegeven lichaam.

Een enquête uit juli 2003 onder meer dan 2.000 mensen in de Verenigde Staten, gerapporteerd in de AFP voor 11 oktober, wees uit dat van de vrouwen die tatoeages krijgen, 34% "zich sexyer" voelt en 29% zich in het algemeen "REBELSER VOELT". Een vrouw die door de *Vancouver Sun* werd geïnterviewd, gaf toe dat ze een tatoeage had gekregen "GEDEELTELIJK UIT REBELLIE tegen het normale christelijke stereotype van 'Je kunt dit niet doen, je kunt dat niet doen'". Ze geeft toe dat haar moeder niet wilde dat ze een tatoeage kreeg en het niet leuk vond ("For the Love of God", *The Vancouver Sun*, Vancouver, British Columbia, februari 1999). Een ander lid van Vineyard, Peter Davyduck, die een tatoeage van het woord "SIN" op zijn enkel heeft, zegt dat dit een boodschap is aan "veroordelende christenen die zeggen dat iedereen een zondaar is en ondanks dat moet worden geaccepteerd". Let op de rebelse houding in deze uitspraak. Elke wedergeboren Bijbelgelovige christen weet dat iedereen een zondaar is, maar dit betekent niet dat het er niet toe doet hoe belijdende christenen zouden moeten leven.

Zo'n rebellie is verboden in Gods Woord. 1 Petrus 5:5 zegt: "Evenzo, jongeren, wees aan de ouderen onderdanig; en wees allen elkaar onderdanig. Wees met nederigheid bekleed, want God keert Zich tegen de hoogmoedigen, maar de nederigen geeft Hij genade". En Efeziërs 5:21 zegt: "Wees elkaar onderdanig in de vreze Gods".

Een jonge vrouw die tatoeages liet zetten voordat ze werd gered, vertelde me dat tatoeëren verslavend is. Waarin zit de verslaving?

Een derde reden tegen tatoeages is dat de Bijbel de christen waarschuwt om geen morele belediging en geestelijk struikelen te veroorzaken.

"Geef geen aanstoot, niet aan de Joden en de Grieken, en ook niet aan de gemeente van God" (1 Korintiërs 10:32).

"Wij geven in geen enkel opzicht enige aanstoot, opdat de bediening niet gelasterd wordt" (2 Korintiërs 6:3).

"Daarom, als het voedsel mijn broeder doet struikelen, dan zal ik in eeuwigheid geen vlees meer eten, opdat ik mijn broeder geen oorzaak geef tot struikelen" (1 Korintiërs 8:13).

Dit was een van de leidende principes van de apostel Paulus. Hij wilde niet dat zijn daden iemand beledigd zouden maken en geestelijk zouden struikelen. Voor dit doel was hij zelfs bereid af te zien van wettige dingen zoals het eten van vlees. Hoeveel te meer zouden christenen in deze tijd moeten afzien van zeer twijfelachtige dingen zoals het tatoeëren en breken van vrouwen en "christelijke" rock om een zegen en bemoediging te zijn voor hun conservatieve broeders! Maar helaas, de christelijke rock-tattoo-cultuur is uitgedost met de rock & roll-houding van "niemand zal mijn plezier wegnemen; Ik laat me niet door een of andere bekrompen figuur vertellen wat ik moet doen".

Dit is op zijn zachtst gezegd een onschriftuurlijke houding. Wat als een belijdende christen het voorbeeld volgt van de "christelijke tattoo-menigte" en betrokken raakt bij de tattoo-cultuur en wordt meegezogen in zonde?

Niet alleen moet de christen dingen vermijden die duidelijk slecht zijn, maar hij moet ook dingen vermijden die anderen aanstoot zouden geven, zelfs als die dingen op zichzelf niet noodzakelijkerwijs verkeerd zijn:

"Het is goed geen vlees te eten, geen wijn te drinken en niets te doen waaraan uw broeder aanstoot neemt, waarover hij struikelt of waarin hij zwak is" (Romeinen 14:21).

De christen moet zijn leven leiden om anderen te behagen in plaats van zichzelf. Christenen in hedendaagse stijl kunnen het echter niet schelen of ze anderen beledigen met hun rockmuziek en wereldse uiterlijk. Ze protesteren dat ze de vrijheid hebben om te doen wat ze willen. Dit is vleselijke

rebellie, en het is de houding die aan de basis ligt van afvalligheid. Degenen die de beperkingen op hun levensstijl willen afwerpen, volgen niet de Bijbel, maar hun eigen eigenzinnige begeerten. Ze vervullen 2 Timotheüs 4:3-4:

“Want er zal een tijd komen dat zij de gezonde leer niet zullen verdragen, maar dat zij zullen zoeken wat het gehoor streelt, en voor zichzelf leraars zullen verzamelen overeenkomstig HUN EIGEN BEGEERTEN. ⁴Ze zullen hun gehoor van de waarheid afkeren en zich keren tot verzinsels”.

Een laatste reden tegen tatoeëren is dat het lichaam van de gelovige niet van hemzelf is; het is de tempel van de Heilige Geest.

“Of weet u niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, Die in u is en Die u van God hebt ontvangen, en dat u niet van uzelf bent?” (1 Korinthiërs 6:19).

Voor de wedergeboren christen is tatoeëren graffiti op de tempel van iemand anders.

Het volgende is een getuigenis van Pastor Charlie Haddad die tatoeages liet zetten voordat hij werd gered:

“Ik was 24 jaar lang een belijdend christen (katholiek) en toen ik opgroeide, hing ik rond met een paar moslimvrienden. Sommigen van hen kregen tatoeages van een zwaard en de maan. Ik dacht toen dat ik een kruis wilde hebben en het gezicht van Jezus, en dat deed ik, één op elke schouder. Terugkijkend heb ik ze uit trots genomen, het was meer religieuze trots. Ik was slechts een naam-christen, ik dacht dat deze tatoeages me als een christen zouden identificeren, verre van dat, ik kende de Heer niet. Als ik de Heer werkelijk had gekend en in Zijn wegen en de weg van Zijn Woord had willen wandelen, zou ik Hem hebben gehoorzaamd en Zijn Woord in mijn hart hebben geschreven en niet op mijn lichaam. Ik zou Zijn Woord uit het hoofd hebben gememoriseerd en erover hebben gemediteerd in plaats van een schijn van godsvrucht te hebben (Spreuken 3:3; 7:2-3). Ik heb er spijt van dat ik deze tatoeages heb laten zetten en ik schaam me. Ik weet dat het de Heer niet behaagt”.

Zegt de Bijbel niet dat Jezus een tatoeage op Zijn dij heeft in Openbaring 19:16? “En hij heeft op zijn gewaad en op zijn dij een naam geschreven: KONING DER KONINGEN EN HEER DER HEREN”.

In Openbaring 1 is Christus tot aan de voet bekleed met een kledingstuk. Niemand kan Zijn dij zien. Zie verder <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/tattoos.pdf> pagina 4

Tatoeëring - Encyclopedie van het Oude en Nieuwe Testament , Bosch & Keuning:

In Lev. 19:28 wordt het laten prikken van tekens in de huid aan Israëlieten verboden. Het gebruik hield dikwijls verband met de verering van een god wiens afbeelding men op de hand droeg, of van een soldaat voor zijn veldheer, of het was een teken van slavernij.

Zie ook:

- o “Tattoo of geen tattoo?”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/tattoos.pdf>
- o “Trends van onze dag: Tattoos en Piercings”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/tattoos-piercings.pdf>
- o “Tattoos en inkervingen”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/tattoos3.pdf>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm